

Закон за данък за общественото здраве

Глава първа
Общи разпоредби

Предмет

Чл. 1. Този закон урежда облагането с данък за общественото здраве (ДОЗ).

Цел

Чл. 2. ДОЗ има за цел да подобри здравословното състояние на населението, като ограничи потреблението и пренасочи производството на нездравословни храни и едновременно намали разходите за здравеопазване.

Обект на облагане

Чл. 3. (1) С ДОЗ се облагат следните храни, пуснати на пазара:

1. храни със съдържание на частично хидрогенирано растително масло.
2. храни със съдържание на сол, както следва:
 - а) със съдържание на сол повече от 1 гр./100 гр. продукт: храни с кодове по КН 1905 и 2005 20 20; както и храни с код по КН 2008, произведени при използването на ядки или семена, които са печени или пържени;
 - б) с код по КН 2104 със съдържание на сол повече от 0.7 гр. /100 гр. продукт;
 - в) с код по КН 2103 и други готови сосове със съдържание на сол повече от 1.3 гр./100 гр. продукт.
3. храни със съдържание на кофеин или таурин, както следва:
 - а) с код по КН 2202 със съдържание на добавен кофеин в количество повече от 24 мг./100 мл. продукт или със съдържание на таурин по-високо от 100 мг./100 мл. продукт;
 - б) енергийни шотове, съдържащи добавен кофеин в количество повече от 60 мг. и /или повече от 300 мг. таурин в порция за еднократен прием;
 - в) алкохолни напитки с добавен кофеин от всички източници, с изключение на тези, в които кофеинът е използван за придаване на аромат или вкус;
 - г) алкохолни напитки с добавен таурин;
 - д) храни, в които с физиологична цел е добавен кофеин от всички източници или таурин, с изключение на тези, в които кофеинът е използван за придаване на аромат или вкус.
4. храни със съдържание на захари, както следва:
 - а) с код по КН 1806 със съдържание на общи захари повече от 40 гр./100 гр. продукт;
 - б) с кодове по КН 1704, 1905 и 2105 със съдържание на общи захари повече от 25 гр./100 гр. продукт;
 - в) с код по КН 2007.

5. Храни с код по КН 2202 и с код по КН 2009 със съдържание на захари и/или подсладители, включително такива в прахообразно състояние за възстановяване.

(2) Не са обект на облагане:

1. сокове от плодове и нектари от плодове, както и всички други продукти, съдържащи плодове 40% или повече от тегловното си съдържание;
2. кафе и чай;
3. хляб;
4. храни със съдържание на какао 40% или повече от тегловното си съдържание;
5. храни, отговарящи на изискванията за екстра качество конфитюр и екстра качество желе;
6. естествен мед;
7. спортните напитки за съдържанието им на захари.

Данъчно задължени лица

Чл. 4. (1) Данъчно задължени лица са:

1. производителите;
2. лицата, въвеждащи храни по чл. 3, ал. 1 на територията на страната от друга държава-членка на Европейския съюз;
3. вносители на храни по чл. 3, ал. 1 от държави извън Европейския съюз.

(2) Данъчно задължените лица декларират и внасят данъка.

Място на облагане

Чл. 5. Този закон се прилага само по отношение на храните по чл. 3, които са пуснати на пазара на територията на страната.

Компетентен орган и осъществяване на контрол

Чл. 6. (1) Контролът по декларирането и събирането на ДОЗ, както и контролът по прилагането на този закон се осъществява от Националната агенция за приходите по своя инициатива или при уведомление от компетентната регионална здравна инспекция по реда на ал. 2.

(2) Компетентната регионална здравна инспекция уведомява Националната агенция за приходите за наличието на обекти на облагане по чл. 3, ал. 1, в срок от 15 работни дни от приключване на контролното производство по реда на Закона за храните.

(3) Националната агенция за приходите извършва ревизии и проверки по този закон по реда на Глава петнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(4) Обжалването на актовете на Националната агенция за приходите е по реда на Дял трети от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(5) Производството по обезпечаване, събиране и изпълнение на ДОЗ се осъществява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Глава втора

Определяне на данъка

Данъчно събитие

Чл. 7. Данъчното събитие е пускането на пазара на обектите на облагане по чл. 3, ал.1.

Данъчна основа

Чл. 8. (1) Данъчната основа се определя на база на нетното количество храна по чл. 3, ал. 1, пусната на пазара.

(2) Данъчната основа се изчислява в литри за течностите и в килограми за останалите храни по чл. 3, ал. 1.

(3) Храни, които попадат в повече от една от хипотезите на чл. 3, ал. 1, подлежат на облагане с ДОЗ кумулативно върху една и съща данъчна основа.

Данъчна ставка

Чл. 9. Данъчната ставка е, както следва:

1. за храни по чл. 3, ал. 1, т. 1 – 3,10 лв. за 1 л. / кг.
2. за храни по чл. 3, ал. 1, т. 2 – 1,55 лв. за 1 л. / кг.
3. за храни по чл. 3, ал. 1, т. 3 – 1,55 лв. за 1 л. / кг.
4. за храни по чл. 3, ал. 1, т. 4 – 0,81 лв. за 1 л. / кг.
5. за храни по чл. 3, ал. 1, т. 5 – 0,43 лв. за 1 л. / кг.

Размер на данъка

Чл. 10. (1) Размерът на ДОЗ се определя, като ставката по чл. 9 се умножи по данъчната основа, определена съгласно чл. 8, ал. 2.

(2) В случаите по чл. 8, ал. 3, размерът на ДОЗ се определя, като ставките по чл. 9, приложими за всяка хипотеза на чл. 3, ал. 1, се умножат по данъчната основа и резултатът се събере.

Глава трета

Данъчен период, документиране и отчитане, внасяне и възстановяване на ДОЗ

Данъчен период

Чл. 11. Данъчният период за определяне на дължимия ДОЗ е календарният месец.

Документиране

Чл. 12. (1) ДОЗ се посочва на отделен ред във фактурата, издавана от лицата по чл. 4 при настъпване на данъчното събитие. За продажби, които не подлежат на документиране с фактура, се прави дневен отчет.

(2) Реквизитите на дневния отчет се уреждат в правилника за прилагане на закона.

Отчетни регистри

Чл. 13. (1) Регистър за храните по чл. 3, ал. 1, се води задължително от данъчно задължените лица по този закон.

(2) Регистърът по ал. 1 съдържа информацията относно:

1. количеството на храните, обект на облагане по този закон, които са пуснати на пазара;
2. номер и дата на издаване на фактурата, с която храната е пусната на пазара, отчет за продажби към физически лица или дневен отчет.

(3) Регистър за храните по чл. 3, ал. 1 се съставя най-късно в последния ден на съответния данъчен период.

(4) Редът за попълване на отчетните регистри и тяхната форма се уреждат в правилника за прилагане на закона.

(5) Отчетните регистри не подлежат на деклариране, а се съхраняват от данъчно задължените лица за целите на последващ контрол.

Деклариране

Чл. 14. (1) Данъчно задължените лица изготвят и подават данъчна декларация по образец за съответния данъчен период в срок до края на месеца, следващ периода, за който се отнася.

(2) Данъчните декларации се подават в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрацията на данъчно задълженото лице.

(3) Образецът на данъчната декларация се утвърждава със заповед на министъра на финансите и се обнародва в „Държавен вестник“.

Внасяне

Чл. 15. (1) Дължимият ДОЗ за съответния данъчен период се внася от данъчно задължените лица в срок до края на месеца, следващ периода, за който се отнася.

(2) Дължимият ДОЗ се внася по отделна сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

(3) Дължимият ДОЗ се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила по сметка на съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

(4) За неплатения в срок ДОЗ се дължи законна лихва.

(5) Начисляването на ДОЗ при внос на митническата територия на страната се извършва от митническите органи, като размерът на ДОЗ се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение.

(6) Когато съгласно митническото законодателство не се изисква или се изисква обезпечаване на митните сборове, ДОЗ не се обезпечава или се обезпечава в съответствие с определените в митническото законодателство размери и по реда за обезпечаване на митните сборове.

(7) Когато съгласно митническото законодателство възникне задължение за заплащане на лихви върху митните сборове по митническо задължение, възниква и задължение за заплащане на лихви върху несъбрания ДОЗ.

(8) Начисленият от митническите органи ДОЗ се внася по реда и в сроковете, предвидени за заплащане на митните сборове.

(9) Начисленият от митническите органи ДОЗ при вноса на територията на страната не може да се прихваща от органите по приходите или митническите органи с други вземания.

Разходване на средствата

Чл.16. (1) Приходите от ДОЗ се разходват от Министерство на здравеопазването, Министерство на младежта и спорта и Министерство на образованието и науката за:

1. програми за профилактика, превенция и лечение на хронични незаразни заболявания и програми за майчино и детско здраве;
2. програми за подобряване на храненето в училищата;
3. програми, свързани със спорт в училищата.

(2) Националната агенция за приходите е длъжна в рамките на първия работен ден, следващ съответния данъчен период, да преведе сумите, постъпили от ДОЗ, по следния начин:

1. 60% за програмите по ал. 1, т. 1 по сметка на Министерство на здравеопазването;
2. 20% за програмите по ал. 1, т. 2 по сметка на Министерство на образованието и науката;
3. 20% за програмите по ал. 1, т. 3 по сметка на Министерство на младежта и спорта.

(3) Внасянето, редът, администрирането и контролът върху разпределянето на постъпилите приходи от ДОЗ се уреждат с правилника за прилагане на закона.

Освобождане и възстановяване

Чл. 17. (1) Не се облагат с ДОЗ обектите, посочени в чл. 3, ал. 1, за които е налице някое от следните обстоятелства:

1. изпращане към територията на друга държава-членка на Европейския съюз или износ към трета страна извън Европейския съюз;
2. унищожаване по ред, определен с правилника за прилагане на закона;
3. брак поради изтичане срока на годност/трайност;
4. липса или брак, причинени от непреодолима сила, аварии или катастрофи, за които лицето може да докаже, че не са причинени по негова вина;
5. обекти на облагане, вложени в производството на храни, независимо дали последните подлежат на облагане по този закон.

(2) Когато ДОЗ е бил платен за обектите на облагане по ал. 1, освобождаването се осъществява чрез възстановяване.

(3) ДОЗ за възстановяване не се прихваща с други данъчни задължения на същото данъчно задължено лице.

(4) Документите за доказване на основанието за освобождение, както и условията и редът за освобождение и възстановяване се уреждат в правилника за прилагане по този закон.

Глава четвърта

Административно наказателни разпоредби

Чл. 18. (1) Данъчно задължено лице, което не подаде декларация по чл. 14, не я подаде в срок, не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на дължимия ДОЗ в по-малък размер, се наказва с глоба за физическите лица или с имуществена санкция за юридическите лица в размер на недеklarирания ДОЗ, но не по-малко от 500 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата или на имуществената санкция е не по-малко от 2 000 лв.

Чл. 19. Данъчно задължено лице, което неправомерно възстанови ДОЗ, без да му се следва такъв, се наказва с глоба за физическите лица или с имуществена санкция за юридическите лица в размер от 5 000 лв. до 10 000 лв. Тази разпоредба се прилага независимо от задължението да се върне неправомерно възстановения ДОЗ.

(2) При повторно нарушение по ал. 1, размерът на глобата или на имуществената санкция е не по-малко от 10 000 лв.

Чл. 20. Данъчно задължено лице, което не изготви отчетни регистри в срока съгласно чл. 13 от този закон, се наказва с глоба за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица, в размер от 500 лв. до 1 000 лв.

Чл. 21. В случаите, в които данъчно задълженото лице, извършило нарушение по този закон, посочи това обстоятелство пред компетентния орган преди нарушението да е било установено по надлежен ред и изпълни задължението си по закон заедно със законната лихва, административно наказание не се налага.

Чл. 22. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от органите на Националната агенция за приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от упълномощено от него длъжностно лице.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателни постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§1. За целите на този закон:

1. **„Вносител“** е всяко физическо или юридическо лице, което внася храни, които подлежат на облагане по силата на този закон, на митническата територия на Република България като част от своята търговска или професионална дейност независимо от начина на продажба, включително чрез средствата за продажба от разстояние в съответствие с чл. 48, ал. 1 от Закона за защита на потребителите за договорите, сключвани от разстояние, като част от своята търговска или професионална дейност с цел същите да бъдат разпространени на територията на страната и/или използвани като част от търговска, производствена или професионална дейност.

2. **„Екстра качество конфитюр“** и **„екстра качество желе“** са продукти със съответните наименования съгласно Наредба за изискванията към плодовите конфитюри, желета, мармалади, желе-мармалади и подсладено пюре от кестени, обн., ДВ бр. 19 от 28.02.2003 г.

3. **„Енергиен шот“** означава малък по обем продукт, съдържащ кофеин, който се квалифицира като „хранителна добавка“ съгласно Директива 2002/46/ЕС и представлява концентриран източник на хранителни вещества и други субстанции с хранителен или физиологичен ефект.

4. **„Естествен мед“** е продукт с код по КН 0409.

5. **„Заведение за обществено хранене“** означава всяка структура (включително превозно средство, подвижен или неподвижен щанд) като ресторанти, столови, училища, болници или предприятия за обществено хранене, в които при изпълнение на стопанската дейност се приготвя храна, която да бъде готова за консумация от крайния потребител.

6. **„Кафе“** е продукт с код по КН 0901.

7. **„Код по КН“** са тарифни кодове по Комбинираната номенклатура съгласно Приложение I на Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическата номенклатура и Общата митническа тарифа. За алкохол и алкохолни напитки, кодовете по КН са по Комбинираната номенклатура, прилагана към 31 декември 1992 г.

8. **„Кофеин“** е химично съединение (триметилксантин) от групата на алкалоидите, с химична формула C₈H₁₀N₄O₂.

9. **„Повторно“** е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение.

10. **„Предварително опакована храна“** означава всяка единична бройка, предназначена да бъде представена като такава на крайния потребител и на заведенията за обществено хранене,

състояща се от храна и опаковката, в която тя е поставена преди да бъде предложена за продажба, независимо дали опаковката обвива храната изцяло или отчасти, но във всеки случай по такъв начин, че съдържанието да не може да се промени без да се отвори, или без да се смени опаковката. „Предварително опакованата храна“ не обхваща храните, които са опаковани в търговските помещения по искане на потребителя или са предварително опаковани за директна продажба.

11. **„Производител“** е физическо или юридическо лице, което произвежда и разпространява на пазара храни, които подлежат на облагане по силата на този закон, включително които не са предварително опаковани в потребителска опаковка, като част от своята търговска или професионална дейност с цел продуктите да бъдат разпространени на територията на страната и/или използвани като част от търговска, производствена или професионална дейност. Производител е и заведение за обществено хранене.

12. **„Пускане на пазара“** е първото предоставяне на продукта на разположение на друго лице, безплатно или срещу заплащане, с цел той да бъде разпространен и/или използван на територията на Република България, както и внасянето и въвеждането на територията на Република България на продукта от дадено лице за негова собствена търговска, производствена или професионална дейност.

13. **„Сок от плодове“** и **„нектар от плодове“** са продукти със съответните наименования по смисъла на Наредба за изискванията към соковете от плодове и някои сходни продукти, предназначени за консумация от човека, обн., ДВ, бр. 94 от 04.10.2002 г.

14. **„Сосове“** означава готови за консумация, дехидратирани или концентрати сосове към храни, включително майонеза и кетчуп, маринати и заливки, салатни заливки, както и сосове на основата на домати.

15. **„Спортни напитки“** са въглехидратно-електролитни разтвори, които може да включват и други съставки, включително витамини и аминокиселини, и се отнасят към категорията храни със специално предназначение за задоволяване на специфичните потребности на организма при интензивна мускулна дейност съгласно Наредбата за специфичните изисквания към храни, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване, особено при спортисти, обн. ДВ, бр. 84 от 17.10.2006г.

16. **„Таурин“** е химично съединение (2-аминоетансулфонова киселина) с химична формула $C_2H_7NO_3S$.

17. **„Територия на страната“** е територията по т. 1, от Допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност.

18. **„Територия на държава членка“** е територията по т. 2, от Допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност.

19. **„Храна“** по смисъла на този закон е всяко вещество или продукт, който е предназначен или може да бъде използван за консумация от човека, независимо дали е преработен, частично преработен или непреработен, съгласно чл. 2 от Закона за храните.

20. **„Чай“** е продукт с код по КН 0902.

21. **„Частично хидрогенирано растително масло“** е масло или мазнина от растителен произход, подложена при производството на процес на хидрогениране, в резултат на което съдържа транс-мастни киселини.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. Законът влиза в сила от 1 юли 2016 г.

§ 3. В срок от три месеца от обнародването на този закон Министерът на финансите издава правилник за прилагането му и утвърждава със заповед образец на данъчна декларация.

Преходни и заключителни разпоредби към Закона за здравното осигуряване

Преходни и заключителни разпоредби към Закона за храните

§ 4. В Закона за храните (Обн. - ДВ, бр. 90 от 15.10.1999 г.; изм. и доп., бр. 102 от 21.11.2003 г.; изм., бр. 70 от 10.08.2004 г.; в сила от 01.01.2005 г.; изм. и доп., бр. 87 от 01.11.2005 г.; в сила от 01.05.2006 г.; изм., бр. 99 от 09.12.2005 г.; в сила от 10.06.2006 г.; бр. 105 от 29.12.2005 г.; в сила от 01.01.2006 г.; бр. 30 от 11.04.2006 г.; в сила от 12.07.2006 г.; изм. и доп., бр. 31 от 14.04.2006 г.; в сила от 14.04.2006 г.; бр. 34 от 25.04.2006 г.; в сила от 01.01.2008 г.; изм., бр. 51 от 23.06.2006 г.; изм. и доп., бр. 55 от 07.07.2006 г.; изм. и доп., бр. 96 от 28.11.2006 г.; в сила от 01.01.2007 г.; изм., бр. 31 от 13.04.2007 г. в сила от 13.04.2007 г.; изм. и доп., бр. 51 от 26.06.2007 г. в сила от 26.06.2007 г.; изм., бр. 36 от 04.04.2008 г.; изм., бр. 69 от 05.08.2008 г.; изм., бр. 23 от 27.03.2009 г., в сила от 30.03.2009 г.; доп., бр. 41 от 02.06.2009 г., в сила от 02.06.2009 г.; изм., бр. 74 от 15.09.2009 г., в сила от 15.09.2009 г.; бр. 82 от 16.10.2009 г., в сила от 16.10.2009 г.; изм., бр. 93 от 24.11.2009 г., в сила от 25.12.2009 г.; доп., бр. 23 от 23.03.2010 г.; доп., бр. 25 от 30.03.2010 г.; изм. и доп., бр. 59 от 31.07.2010 г.; доп., бр. 80 от 12.10.2010 г.; изм., бр. 98 от 14.12.2010 г., в сила от 01.01.2011 г.; изм. и доп., бр. 8 от 25.01.2011 г., в сила от 25.01.2011 г.; изм. и доп., бр. 54 от 17.07.2012 г.; доп., бр. 77 от 09.10.2012 г., в сила от 09.10.2012 г.; изм., бр. 68 от 02.08.2013 г., в сила от 02.08.2013 г.; доп., бр. 26 от 21.03.2014 г., изм., бр. 14 от 20.02.2015 г., доп., бр. 56 от 24.07.2015 г.) се създава чл. 9б:

„чл. 9б. Продуктите по чл. 3, ал. 1 от Закона за данък за общественото здраве се предлагат в търговската мрежа на отделни щандове, ясно обозначени с надписа „Продуктите се облагат с данък за общественото здраве.“

Преходни и заключителни разпоредби към Закона за радиото и телевизията

§ 5. В Закона за радиото и телевизията (Обн., ДВ, бр. 138 от 24.11.1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд на РБ от 25.06.1999 г. - бр. 60 от 2.07.1999 г.; изм., бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г., изм. и доп., бр. 79 от 29.09.2000 г., бр. 96 от 9.11.2001 г., изм., бр. 112 от 29.12.2001 г., в сила от 5.02.2002 г., изм. и доп., бр. 77 от 9.08.2002 г., изм., бр. 120 от 29.12.2002 г., доп., бр. 99 от 11.11.2003 г., изм., бр. 114 от 30.12.2003 г., доп., бр. 99 от 9.11.2004 г., изм., бр. 115 от 30.12.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., бр. 88 от 4.11.2005 г., изм. и доп., бр. 93 от 22.11.2005 г., изм., бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., бр. 21 от 10.03.2006 г., бр. 34 от 25.04.2006 г., в сила от 1.01.2008 г. (*), бр. 70 от 29.08.2006 г., (*) бр. 80 от 3.10.2006 г., в сила от 3.10.2006 г., изм. и доп., бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 108 от 29.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 10 от 30.01.2007 г., в сила от 1.01.2007 г., доп., бр. 41 от 22.05.2007 г., (*) изм., бр. 53 от 30.06.2007 г., в сила от 30.06.2007 г., бр. 113 от 28.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., бр. 110 от 30.12.2008 г., в сила от 1.01.2009 г., изм. и доп., бр. 14 от 20.02.2009 г., бр. 37 от 19.05.2009 г., в сила от 19.05.2009 г., бр. 42 от 5.06.2009 г., изм., бр. 99 от 15.12.2009 г., в сила от 1.01.2010 г., изм. и доп., бр. 12 от 12.02.2010 г., изм., бр. 47 от 22.06.2010 г., в сила от 22.06.2010 г., бр. 97 от 10.12.2010 г., в сила от 10.12.2010 г., бр. 99 от 17.12.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 101 от 28.12.2010 г., изм. и доп., бр. 28 от 5.04.2011 г., изм., бр. 99 от 16.12.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм. и доп., бр. 105 от 29.12.2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., бр. 102 от 21.12.2012 г., в сила от 1.01.2013 г., изм. и доп., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., доп., бр. 17 от 21.02.2013 г., изм. и доп., бр. 27 от 15.03.2013 г., в сила от 1.04.2013 г.; Решение № 8 на Конституционния съд на РБ от 11.10.2013 г. - бр. 91 от 18.10.2013 г.; изм., бр. 109 от 20.12.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм. и доп., бр. 19 от 5.03.2014 г., в сила от 5.03.2014 г., изм., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) чл. 32, ал. 5 се изменя, както следва:

„(5) Съветът за електронни медии и Държавната агенция за закрила на детето разработват критерии за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, в съответствие с които се приема споразумението по ал. 6. Тези критерии следва да насърчават изграждането и поддържането на здравословен начин на живот, включително здравословен хранителен режим, при децата. При разработване на критериите по настоящата алинея, Съветът за електронни медии

и Държавната агенция за закрила на детето вземат предвид хранителните и физиологичните ефекти на продуктите по чл. 3, ал. 1 от Закона за данък за общественото здраве. Критериите се приемат, изменят и допълват от Съвета за електронни медии, съгласувано с Държавната агенция за закрила на детето.“

§ 6. Чл. 75, ал. 9, т. 1 се изменя, както следва:

„(9) Търговските съобщения не трябва да:

1. създават опасност за физическа или морална вреда на децата, включително чрез стимулиране или насърчаване на консумация на продукти по чл. 3, ал. 1 от Закона за данък за общественото здраве.“

§ 7. В чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията текстът „чл. 75 ал. 1, ал. 3 - 6, ал. 8 и ал. 10“ се заменя с „чл. 75 ал. 1, ал. 3 – 6, ал. 8-10.“

ПРОЕКТ